

Władze hiszpańskie uważają, że:

- utrata przychodu nie jest związana z wykarczowaniem, lecz z samą uprawą, oraz
- twierdzenie Komisji, iż VAT nie może być uznawany za interwencje zmierzającą do ustabilizowania rynków, a w związku z tym nie może być finansowany z Sekcji Gwarancji EFOGR, jest pozbawione jakiegokolwiek podstawy prawnej.

(¹) Dz.U. L 179, z 14.7.1999, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2005 r. — AITEC- Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-371/05)

(2005/C 296/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: AITEC — Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento (Rzym, Włochy), BUZZI UNICEM S.P.A. (Casale Monferrato, Włochy), ITALCEMENTI GROUP (Bergamo, Włochy) [przedstawiciel(-e): adwokaci Massimo Merla i Claudio Tesauro]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w razie gdyby Komisja nie przedstawiła dowodu, że komisarz Dimas jest uprawniony do sygnowania aktów prawnych ustanawianych w dziedzinie ochrony konkurencji, a w szczególności pomocy publicznej,
- stwierdzenie nieważności decyzji: (i) w części, w jakiej, stwierdzając, że nie podnosi zastrzeżeń w odniesieniu do KPR (art. 2 decyzji) i zatwierdzając zatem wskazany w KPR sposób przyznania przydziałów między sektory, zezwala na zawartą w nim dyskryminację, która prowadzi do uprzywilejowania przedsiębiorstw z niektórych sektorów kosztem innych; (ii) w części, w jakiej stwierdza niezgodność z kryterium nr 10 załącznika III do dyrektywy 2003/87 zamiaru umożliwienia istniejącym urządzeniom objętym procedurą uaktualnienia pozwolenia uzyskania przydziałów z rezerwy dla nowych operatorów w odniesieniu do zmodyfikowanego urządzenia istniejącego przed uaktualnieniem pozwolenia [art. 1 lit. b) decyzji] również wówczas,

gdy nowi operatorzy nie wyczerpali ilości zarezerwowanej do ich dyspozycji; oraz (iii) w części, w jakiej żąda od Włoch dokonania zmian w KPR polegających na wykreśleniu możliwości zezwolenia w odniesieniu do istniejących urządzeń objętych procedurą uaktualnienia pozwolenia na uzyskiwanie przydziałów z rezerwy dla nowych operatorów w odniesieniu do zmodyfikowanego urządzenia istniejącego przez uaktualnieniem pozwolenia [art. 2 lit. b) decyzji],

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji z dnia 25 maja 2005 r. (¹), w której Komisja Wspólnot Europejskich wypowiedziała się w przedmiocie zgodności krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Włochy (KPR) z kryteriami wymienionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE z dnia 5 czerwca 2002 r. (²)

W pierwszej kolejności skarżący wnoszą o zbadanie, czy komisarz, który podpisał decyzję, miał kompetencję do ustanowienia zaskarżonego aktu. Zwracają się oni do Sądu w szczególności o dokonanie weryfikacji kompetencji komisarza Dimasa w zakresie aktów prawnych ustanawianych w dziedzinie ochrony konkurencji, a w szczególności pomocy publicznej, oraz o stwierdzenie w razie przekroczenia granic kompetencji nieważności zaskarżonego aktu.

Skarżący podnoszą w drugiej kolejności naruszenie art. 88 ust. 2 i ust. 3 WE z tego względu, że Komisja dokonała oceny KPR, będącego środkiem, który może zawierać elementy pomocy publicznej, bez zachowania przepisów proceduralnych zawartych w powołanym przepisie.

W trzeciej kolejności skarżący twierdzą, że dokonując oceny w ramach KPR ewentualnych elementów pomocy publicznej, Komisja naruszyła art. 87 WE, kryterium nr 5 załącznika III do dyrektywy 2003/87 oraz zasadę niedyskryminacji. Do naruszenia doszło z tego względu, że zatwierdzając ustanowiony w KPR sposób przyznania przydziałów pomiędzy sektory, Komisja zezwoliła na dyskryminację zawartą w tym rozdziale ze szkodą dla producentów cementu.

Skarżący podnoszą w czwartej kolejności, że Komisja w sposób błędny zastosowała kryterium nr 10 załącznika III do dyrektywy 2003/87/WE, uznając za sprzeczny z tym kryterium „zamiar Włoch w zakresie umożliwienia istniejącym urządzeniom, które muszą uaktualnić pozwolenia, uzyskania przydziałów z rezerwy dla nowych operatorów w odniesieniu do zmodyfikowanego urządzenia, istniejącego przed uaktualnieniem pozwolenia”. W ten sposób Komisja miałaby naruszyć kryterium nr 5 załącznika II do dyrektywy 2003/87/WE oraz zasadę niedyskryminacji, gdyż pomijając specyfikę sektorów, których dotyczy stosowanie dyrektywy, jeszcze raz postawiła producentów cementu w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z innymi producentami w odniesieniu do możliwości zwiększenia produkcji.

Wreszcie skarżący wskazują, że doszło do naruszenia przepisów art. 11, 12, 13 i art. 28 dyrektywy 2003/87/WE z tego względu, że Komisja zatwierdziła KPR, pomimo że nie zawiera on wyraźnych postanowień pozwalających przedsiębiorstwom na zorganizowanie się we właściwy sposób za pomocą przeniesienia przydziałów i wspólnego korzystania z instalacji, przewiduje inne okresy referencyjne niż okres pięcioletni dla przeniesienia pozostałych przydziałów, niesłusznie ogranicza wspólne korzystanie z instalacji i nie przewiduje akceptacji anulowanych przydziałów emisji.

- (¹) Decyzja Komisji z dnia 25 maja 2005 r. dotycząca krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Włochy zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [C(2005)1527 wersja ostateczna, Dz.U. UE C 226, z 15.09.2005, str. 2].
- (²) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz. U. L 275 z 25.10.2003, str. 32.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2005 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-373/05)

(2005/C 296/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska [Przedstawiciel(-e): Paolo Gentili, Avvocato dello Stato]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005)2756 z dnia 20 lipca 2005 r. w zakresie w jakim przewiduje zastosowanie wobec Republiki Włoskiej zryczałtowanej korekty do programu pomocy dotyczącego tytoniu, wynoszącej 5 % wydatków zadeklarowanych w roku 2001 i 2002 za zbiory w roku 2000. Obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd włoski zaskarżył przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich decyzję Komisji C(2005) 2756 z dnia 20 lipca 2005 r., notyfikowaną tego samego dnia, w zakresie w

jakim przewiduje ona zryczałtowaną korektę finansową w odniesieniu do programu pomocy dotyczącego tytoniu, w wysokości 5 % wydatków zadeklarowanych w roku 2000 i 2001 a dotyczących roku gospodarczego 2000.

Na poparcie swej skargi rząd włoski wskazał:

- 1) brak uzasadnienia decyzji C(2005) 2756 z dnia 20 lipca 2005 r. w świetle art. 253 Traktatu, jak również nadużycie władzy wskutek wypaczenia okoliczności faktycznych, w zakresie w jakim zaskarżona decyzja przewidywała zryczałtowaną korektę pomocy przyznanej na produkcję tytoniu w roku gospodarczym 2000 przy braku odpowiedniego uzasadnienia co do naruszonych przepisów i okoliczności faktycznych, które mogłyby ewentualnie ją uzasadniać,
- 2) naruszenie i nieprawidłowe zastosowanie art. 77 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/99 (¹), w zakresie w jakim decyzja w sprawie zryczałtowanej korekty pomocy przyznanej na produkcję tytoniu w roku gospodarczym 2000 nie zawiera niezbędnych elementów wskazanych w powyższym przepisie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. UE L 160 z 26.6.1999, str. 103).

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. — Azienda Agricola Le Canne przeciwko Komisji

(Sprawa T-375/05)

(2005/C 296/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Azienda Agricola „Le Canne” S.r.l. (Porto Viro, Włochy) [przedstawiciel(-e): adwokaci Giuseppe Carraio i Francesca Mazzonetto]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr C(2005)2939 z dnia 26 lipca 2005 r., w zakresie w jakim zmniejsza pomoc wspólnotową w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 4028/86, przyznaną spółce Azienda Agricola Le Canne s.r.l w decyzji nr C(90)1923/99 z dnia 30 października 1990 r.;